

Informace o obsahu nových služebních knih a pomůcek

Obranný boj pěší divise — Pom-oper-11

Tato tajná služební pomůcka obsahuje 30 stran textu a je překladem přednášky »Oboronitelnyj boj strelkovoj divisi«, kterou vydala Nejvyšší vojenská akademie K. E. Vorošilova r. 1950.

Služební pomůcka je rozdělena na tři hlavní stati.

V těchto třech statích jsou lapidárním způsobem vysvětleny zásady obrany, organizace obrany a vedení obranného boje pěší divise.

Pěší divise prvního sledu sboru brání pásmo obrany a v mezích tohoto pásma člení svoji bojovou sestavu. V této části je vysvětleno uspořádání obrany pěší divise a jsou charakterisovány jednotlivá obranná postavení, jejich hloubka a složení, protitankové rajony, samostatné rotní (praporeční) rajony, dělostřelecká palebná postavení a použití zákopového systému v obraně. Je uveden účel jednotlivých zákopů a jejich vzdálenosti od sebe.

Zadní obranné postavení, které může být 4 až 6 km od předního okraje pásma obrany, připravuje a doplňuje se postupně v celé šířce obranného pásma. Obsazuje se druhými sledy a zálohami divise.

Je-li mezi hlavním obranným a zadním obranným pásmem vnitřní obranné postavení, obsazují je druhé sledy nebo zálohy pluků. Samostatné rotní (praporeční) rajony se tvoří na hlavním směru k obraně takticky důležitých prostorů pro obranu divise.

V části »Učlenění bojové sestavy divise« se pojednává o šířce pásma obrany pěší divise a o její bojové sestavě, o výhodách a nevýhodách učlenění pěší divise do dvou nebo jednoho sledu a o úkolech druhého sledu nebo zálohy. Dále pak o hloubce a šířce úseku pěšího pluku, o členění pěšího pluku do sledů, o praporečních rajonech, o umístění pěších rot v praporečním rajonu obrany, o šířce a hloubce rajonu obrany pěší roty. Další odstavec je věnován plukovním a divizionním dělostřeleckým skupinám. Ve statí o protitankové obraně jsou též uvedeny možnosti rozdělení přidělených tanků. Jsou vypočítávány výhody a nevýhody variant rozdělení tanků a je popsáno, kdy které z nich možno použít.

Organisace obrany

V odstavci »Přijetí rozhodnutí« se pojednává o správném postupu zhodnocení všech prvků.

Po přijetí rozhodnutí na mapě nařizuje velitel divise štábu organisovat velitelský průzkum, aby mohl upřesnit své rozhodnutí v terénu. Plán velitelského průzkumu může být zpracován graficky nebo ve formě tabulky a schvaluje jej velitel divise. Teprve po velitelském průzkumu vydává velitel divise své rozhodnutí.

Součinnost se organisuje po přijatém rozhodnutí buď přímo při velitelském průzkumu anebo zvlášť po jeho ukončení. Zejména podrobně jsou popsány jednotlivé pokyny pro součinnost pro jednotlivé funkcionáře, kteří se zúčastní organizace součinnosti.

Protitanková obrana se organisuje v celé hloubce hlavního pásma obrany. V této části je vyloženo složení protitankových praporečních uzlů, rotních protitankových operních bodů, protitankových rajonů, umístění dělostřelectva, tanků a samohybných děl, budování zátarasů, umístění protitankové zálohy divise, tankové zálohy, úkoly a nutnost vytvořit pohyblivé zatarasovací oddíly a podmínky jejich úspěšné činnosti a jejich umístění. Tu jsou též vyjmenovány úkoly, které velitel divise musí při organizaci protitankové obrany stanovit.

Zabezpečení styku je věnován zvláštní odstavec, v němž jsou stanoveny otázky, kterými je nutno se při zabezpečování styku zabývat.

V odstavci »Velení« je upozorňováno na budování a odolnost velitelských stanovišť a pozorovatelů. Mají být vybudovány tak, aby dovozovaly pracovat i za dělostřelecké palby a leteckého bombardování.

Ve »Vedení obranného boje« se mluví o boji v zabezpečovacím pásmu, o boji v předsunutém postavení, není-li zabezpečovací pásmo, a o obraně hlavního obranného postavení. Dále je probrána činnost obránce za boje o hlavní obranné pásmo, zejména je vyzvednut význam protiútoků, účel, síly a prostředky pro protiútok a důležitost pečlivé jejich přípravy.

V celé pomůcce není zmínka o »rotním protitankovém rajoně«; místo toho je zaveden termín »rotní protitankový opěrný bod«. Tím také dochází k zjednodušení pojmů v protitankové obraně, kde se rozeznávají jen tři pojmy, a to: protitankový opěrný bod, protitankový uzel a protitankový rajon.

V pomůcce je ještě použito staršího

pojmu »zákopový pás«. Od tohoto pojmu se upouští, a proto je třeba jej nahradit všude pojmem »zákop«.

Závěrem lze shrnout: Vydaná pomůcka přináší souhrnný přehled o obraně pěší divise a je cenným přínosem pro velitelský sbor armády, zejména pro studium obranného boje vyšších jednotek.

